

[Indenrigsministeren.]

gaa i Glemme, og jeg slutter med at udtale, at jeg tror at kunne love, at denne Sag ikke har naaet sin sidste Fase med Landstingets Overgreb i Dag over for Folketinget.

Formanden: Ministeren bør ikke i denne Forbindelse bruge Udtrykket „Overgreb“.

Stensballe: Den højtærede Minister skulde vænne sig af med, hver Gang han ikke kan faa sin Vilje, at bruge saa stærke Udtryk. Jeg tror, at den højtærede Minister dermed hverken gavner sin egen Stilling eller Hensigt.

De Tal, som den højtærede Minister paa ny brugte i Dag, ved den højtærede Minister godt ikke er rigtige. Den højtærede Minister ved udmærket godt, at det Statistik-Grundlag, han bygger paa, kun omfatter et ganske ringe Udsnit. Den højtærede Minister ved ogsaa, at det ikke er rigtigt, naar han siger, at Forhøjelsen for Butikker vil dreje sig om 5 Mill. Kr.; thi der ændres intet som helst paa dette Omraade de første halvandet Aar. For øvrigt vil jeg gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det eneste statistiske Grundlag, vi paa dette Omraade har — den højtærede Minister har ikke gjort sig Ulejlighed for at fremskaffe noget andet —, er det, jeg omtalte forleden Dag, og det viser en Nedgang i Butikslejen her i København.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Boligerne, da er det jo nok muligt, at der vil komme nogen Forhøjelse her i København, ganske som det er sket ude i Provinsbyerne; men i hvert Fald viser det mest omfattende statistiske Materiale kun Halvparten af det, som Ministeren regner med, saa ogsaa her er Grundlaget forkert.

Jeg skal ikke ellers komme ind paa de Betragtninger, den højtærede Minister gjorde gældende; men naar den højtærede Minister mener, at vi ikke her i Landstinget har Lov til at stemme efter vor Overbevisning, vil jeg spørge den højtærede Minister, med hvilken Ret han udtalte sig saaledes. Jeg mener, vi her staar paa Forfatningens Grund, og derfra viger jeg i hvert Fald ikke, selv om den højtærede Minister bruger nok saa skarpe Ord.

Jeg var noget forbauset over den Argumentation, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelm) anvendte. Det ærede Medlem udslyngede, at der kunde ligge visse Motiver bag. Jeg kan dertil kun sige, at den Tankegang maa være det ærede Medlems egen — os ligger den fjernt. For

mit Vedkommende skal jeg henvide til min Stilling til hele Huslejelovgivningen lige fra det Tidspunkt, da jeg kom ind i Rigsdagen; den har været den samme hele Vejen igennem. Fra 1925 ønskede vi Huslejelovgivningen ophævet; da lavede man imidlertid, som det ærede Medlem nok ved, en Trekant. I 1931 var vi med til at skabe en Afviklingslov. Det blev dengang fra vor Side sagt, at det var en Afvikling, og det maa vi fastholde. Den blev udtrykkelig formet som en Afviklingslov, og det blev bestemt, at Nævnene skulde forsvinde, Lejerne maatte ganske vist ikke hæves, men Afviklingen bestod deri, at naar der opstod Lejeledighed, bortfaldt Reguleringen for de paagældende Lejligheder.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Simonsen) sagde, at naar dette Lovforslag nu i Dag blev stemt ned, betød det, at man sluttede sig til en Indstilling fra Flertallet om, at nu skulde disse Restriktioner ophæves den 1. Oktober 1934 og den 1. Oktober 1935. Nej, det er en Indstilling fra Det radikale Venstre, hvis Minister sidder her i Dag, og som løber fra det Forslag; han selv var med til at faa vedtaget i 1931, det er en Indstilling fra Det socialdemokratiske Parti i 1931, og det er en Indstilling fra os i 1931. De to andre Partier og den højtærede Minister, som gennemførte dette Lovforslag, er løbet fra den Indstilling, som vi var med til i 1931.

Dernæst udtalte det ærede 12te tingvalgte Medlem, at det var ingen Indrømmelse, at vi havde ladet de tre første Paragraffer blive staaende. Nej, det var et Led i Overenskomsten dengang, da forsøgte vi ikke at faa dem ud, vi forsøgte maaske paa at faa dem ændret, og vi fik dem ogsaa forbedret noget her i Landstinget, men det hørte med til Overenskomsten, at de blev staaende permanent. Til Gengæld skulde saa Afviklingsbestemmelserne ind, og dem gik de to Partier med til at indsætte deri. Nu i Dag løber de derfra.

Jeg skal i øvrigt ikke komme stærkt ind paa, hvad der er sagt i Dag. Jeg vil blot nævne, at paa mig gjorde den Deputation, vi modtog i Gaar, i og for sig ikke noget stærkt Indtryk, thi det, de sagde, var i Virkeligheden: det, vi ønsker, er at faa permanente Regler fastsat; men om saadanne foreligger der ikke noget Lovforslag. De sagde i øvrigt, at de var godt kendt med, at de var beskyttede endnu halvandet Aars Tid, saa jeg fik egentlig det Indtryk, at det, de vilde, var at anmode om, at der nu af Ministeren blev fremsat et Lovforslag om permanente Regler. Et saadant er ikke udarbejdet — der har været Tilløb til det, det